

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen BB : 1837

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen BB : 1837", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 , s. 111. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bb-txt-shoot-n44.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

BB:44

#

Hvad er Venskab uden intellectuell Vexelvirken, et Tilflug[t]ssted for svage Sjæle der ikke kunne respirere i Intelligentsens Æther men kun i den animalske Uddunstning? Hvor jammerligt slæber det sig ikke hen uagtet alle de udvortes Hjælpemidler hvorved man vil lappe paa den (ved at drikke Duus etc etc.)? Hvor karrikeret er den ikke uden for dem, der ligefrem tilstaae, at Venskab ikke er andet end en gjensidig Assurance? Hvor ækelt at høre disse fade stereotyperede Prædikener over Venskab over den gjensidige Forstaaen. Ja vist hører der en Forstaaen til Venskab, men ikke den, der gjør at den ene bestandig veed hvad den anden vil sige; nei til Venskab hører netop, at den Ene aldrig veed hvad den anden vil sige, saasnart det Moment er indtraadt er Venskabet forbi. Men denne Forstaaen drive slige Personer ogsaa gjerne saavidt, at de troe at forstaae alle andre ogsaa. Derfra den Selvbehagelighed, med hvilken de fortælle, at de ventede, at man vilde svare netop som man svarede etc, hvilket meget ofte er usandt, og har sin Grund deri, at de forudsætte, at Enhvers Tale er ligesom deres egen fad og triviell uden alt Point, og ahne slet ikke den hele Skare af individuelle Træk etc, hvorved enhver Bemærkning bliver interessant. Slige Folk er det altid godt at undgaae, da de trods al deres Forstaaen bestandig misforstaae. Hvad er vel peniblere for en Tivler end at høre af et saadant »Doucine Msk, at han har erfaret det Samme.« Naar man taler om en stor Mand, har han strax en lille Mand som han synes er ligesaa stor; alle Phænomener ere naturligviis hentede fra hans Duodez-Horizont; (et godt Exempel herpaa: Raketten med Stjerner beklagede at Sibbern nu begynd[t]e at skrive og fandt det dobbelt sørgeligt, da det netop var paa samme Tid som Dhr. Blok Tøxen og Lange nedlagde Pennen); naar man taler om en stor Tænker saa have de strax en Mening derom, fordi de maaskee have hørt hans Navn engang. Overhovedet nærme alle Folk sig med Aarene mere og mere til at blive Lirekasser hvad deres Tale angaaer; til at blive Automater i Bevægelse (derunder indbefattet Muskelspil etc) ligesom Skipperne, der om der end gives dem Leilighed til at spadserere i den længste og skønneste Allee dog vilde foretrække deres Skipper-Quantum. -

[a] det ligger deri, at naturligviis ogsaa blive rørte af Begivenhedernes Gang og de mægtigere Aander og paradisk reproducere dem, ligesom tamme Gjæs og Ænder slaae med Vingerne, skrigende og qvække for det Moment, at en Vild Gaas ell. And svæver overhovedet paa dem.